

Mr, Jazzgeschiedenis 607. Tijdvak 1953-1958, hoofdstuk 16, pianisten, deel 3. Giacinto Figlia werd 27 oktober 1924 in Palermo, Sicilië, geboren, zijn ouders emigreerden met de familie naar de USA een jaar later. Over zijn opleiding is weinig bekend, maar hij was een Bebopper van het eerste uur: **speelde** met Dizzy Gillespie, Oscar Pettiford en Max Roach in 1943 in de eerste Bopgroep op 52nd Street. En hij noemde zich George Wallington. Tot 1954 speelde hij van alles bij iedereen maar voornamelijk Bop - de enige grote band waarin hij ooit werkte was die van Lionel Hampton 1953, waarmee hij ook door Europa toerde, inclusief het Amsterdamse Concertgebouw. In '54 begon hij met een eigen kwintet, dat hij leidde tot 1960 om zich toen met de air-conditioning firma van de familie bezig te gaan houden in Florida. Rond '82 ging hij weer spelen, voornamelijk als solist, was op het North Sea Jazz Festival. George Wallington schreef "Lemon drop" en voor de Miles Davis Birth of the Cool Band "Godchild". Nu zijn vaste kwintet op 16 maart 1957 voor Savoy in Hackensack, NJ. Donald Byrd-trompet, Phil Woods-altsaxofoon, Knobby Totah-bas, Nick Stabulas-drums. Een voorbode van ^{zijn} de balladstijl die langzaam in de plaats kwam van de hardbop: George Wallington's "Before dawn".

plaat 1

George Wallington Quintet: Before dawn (George Wallington)
1/laatste - 5:50 - Savoy MG.12122

"Before dawn" - het George Wallington Quintet voor Savoy in Hackensack, NJ, maart 1957 met Donald Byrd-trompet, Phil Woods-altsaxofoon, George Wallington-piano en hij schreef dit stuk, Knobby Totah-bas, Nick Stabulas-drums. Tommy Lee Flanagan komt uit Detroit, 16 maart 1930, en speelt sinds zijn 11e piano. In de Motownse jazzscene met andere youngsters als de Jones Brothers Thad en Elvin, ook Milt Jackson. In 1956 ging hij naar New York voor free lance-werk. Deed dat zijn hele leven, uitgezonderd lange perioden, tot 10 jaar toe, als begeleider van Ella Fitzgerald, en 1956/'58 toen hij bij J.J. Johnson speelde. Met Johnson's Quintet was hij september '57 voor het eerst in Nederland, de maand daarvoor had de ritmesectie in Zweden een LP gemaakt voor Metronome. Tommy Flanagan-piano, Wilbur Little-bas, Elvin Jones-drums in Stockholm, 15 augustus 1957: "Little rock".

plaatje 2 Tommy Flanagan Trio: Little rock (Tommy Flanagan)

2 - 7:11 - Metronome MEP 313

Tommy Flanagan's "Little rock", wat sloeg op een beweging in de muziek, de schoolrellen naar aanleiding van de opgelegde integratie in Little Rock, Arkansas, begonnen een maand na deze Metronome-opname in Stockholm op 15 augustus 1957. Tommy Flanagan-piano, Wilbur Little-bas, Elvin Jones-drums. Het Trio was toen de ritmesectie van het J.J. Johnson Quintet. Phineas Newborn Jr., je schrijft het Fineas, maar hij wil ^{de} het als Fainus uitgesproken hebben, werd geboren in Whiteville, Tennessee, 14 december 1931, maar woonde bijna zijn hele leven in Memphis, waar hij 26 mei 1989 overleed. Hij studeerde muziek en piano gedurende zijn High School-tijd, ^{speelde} op zijn 18e en 19e bij Lionel Hampton, werd in '53 opgevolgd door George Wallington. Net als Flanagan ging hij in 1956 naar New York, deed veel free lance-werk, speelde in '58 met Charles Mingus. In de jaren zestig kampte hij met ziekte en een ongeval met een hand, na verbetering van de situatie, die zich in LA afspeelde, ging hij terug naar Memphis. Een kwartet-opname voor RCA Victor in NYC, 28 maart 1958. Zijn jongere broer Calvin Newborn-gitaar, George Joyner-bas, Denzil Best-drums. Voor een toen fameuze boxer ~~van~~ Phineas Newborn: "Sugar Ray".

plaat 3

Phineas Newborn Quartet: Sugar Ray (Phineas Newborn Jr.)
1/1 - 4:29 - RCA PL 43163

"Sugar Ray" van pianist Phineas Newborn voor Rugar Ray Robinson. Calvin Newborn-gitaar, George Joyner-bas, Denzil Best-drums. In NYC voor RCA Victor, 28 maart 1958.

Tenslotte een fervente aanhanger van de Bud Powell-stijl: Hampton Hawes, 13 november 1928 in Los Angeles geboren en daar overleden op 22 mei 1977. Hij was autodidact, maar heeft in tegenstelling tot Erroll Garner goed leren lezen. Als tiener speelde hij met Dexter Gordon en Wardell Gray, een gig met Charlie Parker, twee jaar, '50-'51, bij Howard McGhee. Zat als zwarte pianist vrij goed in de ^{toch} voornamelijk witte Californische scene. ~~was~~ Druggebruik deed hem in '58 voor vijf jaar de gevangenis in gaan. In 1974 versch ^{ea} ^{later} in zijn bekroonde autobiografie 'Raise up off me'.

Een trio-opname voor Contemporary in Los Angeles, 28 juni 1955. Red Mitchell-bas, Chuck Thompson-drums. Eigen stuk van Hampton Hawes: "Feelin' fine".

plaat 4 Hampton Hawes Trio: Feelin' fine (Hampton Hawes)
1/laatste - 3:01 - Contemporary C 3505

"Feelin' fine". Hampton Hawes-piano, Red Mitchell-bas, Chuck Thompson-drums. Voor Contemporary in LA, 28 juni 1955.

Volgende keer het laatste deel met pianisten, waarin o.a. Lennie Tristano en Art Tatum. Dit was Jazzgeschiedenis 607, Mdr.

0 0 0 0 0